

TEXTE

I. Lamentationes Hieremiae Prophetae à 5 (München 1585)

Feria quinta in Coena Domini

LAMENTATIO PRIMA PRIMI DIEI

Incipit Lamentatio Jeremiae Prophetae.

ALEPH.

Quomodo sedet sola
civitas plena populo!
Facta est quasi vidua
domina gentium;
princeps provinciarum
facta est sub tributo.

BETH.

Plorans ploravit in nocte,
et lacrymae ejus in maxillis ejus;
non est qui consoletur eam,
ex omnibus charis ejus;
omnes amici ejus spreverunt eam,
et facti sunt ei inimici.

GHIMEL.

Migravit Juda propter afflictionem,
et multitudinem servitutis;
habitavit inter gentes,
nec invenit requiem;
omnes persecutores ejus apprehenderunt eam
inter angustias.

(Elegia prima, 1–3)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum
Deum tuum.

LAMENTATIO SECUNDA PRIMI DIEI

ZAIN.

Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suae,
et praevaricationis,
omnium desiderabilium suorum,
quae habuerat a diebus antiquis,
cum caderet populus ejus in manu hostili,
et non esset auxiliator;
viderunt eam hostes,
et deriserunt sabbata ejus.

HETH.

Peccatum peccavit Jerusalem,
propterea instabilis facta est;
omnes qui glorificabant eam spreverunt illam,
quia viderunt ignominiam ejus:
ipsa autem gemens
conversa est retrorsum.

TETH.

Sordes ejus in pedibus ejus,
nec recordata est finis sui;
deposita est vehementer,
non habens consolatorem.
Vide, Domine, afflictionem meam,
quoniam erectus est inimicus.

(Elegia prima, 7–9)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

LAMENTATIO TERTIA PRIMI DIEI

LAMED.

O vos omnes qui transitis per viam,
attendite, et videte
si est dolor sicut dolor meus!
quoniam vindemiavit me,
ut locutus est Dominus,
in die irae furoris sui.

MEM.

De excelso misit ignem in ossibus meis,
et erudit me;
expandit rete pedibus meis,
convertit me retrorsum;
posuit me desolatam,
tota di moerore confectam.

NUN.

Vigilavit jugum iniquitatum mearum,
in manu ejus convolutae sunt,
et impositae collo meo;
infirmata est virtus mea;
dedit me Dominus in manu
de qua non potero surgere.

(Elegia prima, 12–14)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Feria sexta in Parasceve

LAMENTATIO PRIMA SECUNDI DIEI

De Lamentatione Jeremiae Prophetae.

HETH.

Cogitavit Dominus dissipare
murum filiae Sion;
tetendit funiculum suum,
et non avertit manum suam a perditione;
luxitque antemurale,
et murus pariter dissipatus est.

TETH.

Defixae sunt in terra portae ejus,
perdidit et contrivit vectes ejus;
regem ejus et principes ejus in gentibus:
non est lex,
et prophetae ejus non invenerunt
visionem a Domino.

JOD.

Sederunt in terra, conticuerunt
senes filiae Sion;
consperserunt cinere capita sua,
accincti sunt ciliciis;
abjecerunt in terram capita sua
virgines Juda¹.

(Elegia secunda, 8–10)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

¹ in der Vulgata: Jerusalem.

LAMENTATIO SECUNDA SECUNDI DIEI

MEM.

Cui comparabo te, vel cui assimilabo te,
filia Jerusalem?
Cui exaequabo te, et consolabor te,
virgo, filia Sion?
Magna est enim velut mare contritio tua;
quis medebitur tui?

NUN.

Prophetae tui viderunt tibi
falsa et stulta;
nec aperiebant iniquitatem tuam,
ut te ad poenitentiam provocarent;
viderunt autem tibi assumptiones falsas,
et ejectiones.

SAMECH.

Plauserunt super te manibus
omnes transeuntes per viam;
sibilaverunt et moverunt caput suum
super filiam Jerusalem:
Haecine est urbs, dicentes, perfecti decoris,
gaudium universae terrae?

(Elegia secunda, 13–15)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

LAMENTATIO TERTIA SECUNDI DIEI

ALEPH.

Ego vir videns paupertatem meam
in virga indignationis ejus.

Me minavit; et adduxit in tenebras,
et non in lucem.

BETH.

Vetustam fecit pellem meam et carnem meam,
contrivit ossa mea.

Aedificavit in gyro meo, et circumdedit me
felle et labore.

GHIMEL.

Circumaedificavit adversum me, ut non egrediar²;
aggravit compedem meum.

Conclusit vias meas lapidibus quadris,
semitas meas subvertit.

(Elegia tertia, 1–2, 4–5, 7, 9)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

² bei Lasso fälschlich = ingrediar.

Sabbato sancto

LAMENTATIO PRIMA TERTII DIEI

De Lamentatione Jeremiae Prophetae.

HETH.

Misericordiae Domini, quia non sumus consumpti;
quia non defecerunt miserationes ejus.

Novi diluculo,
multa est fides tua.

TETH.

Bonus est Dominus sperantibus in eum,
animae quaerenti illum.

Bonum est praestolari cum silentio
salutare Dei.

Bonum est viro cum portaverit jugum
ab adolescentia sua.

JOD.

Sedebit solitarius, et tacebit,
quia levavit super se.

Ponet in pulvere os suum,
si forte sit spes.

Dabit percutienti se maxillam,
saturabitur opprobriis.

(Elegia tertia, 22–23, 25–30)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

LAMENTATIO SECUNDA TERTII DIEI

ALEPH.

Quomodo obscuratum est aurum,
mutatus est color optimus!
dispersi sunt lapides sanctuarii
in capite omnium platearum!

BETH.

Filii Sion inclyti,
et amicti auro primo,
quomodo reputati sunt in vasa testea,
opus manuum figuli!

GHIMEL.

Sed et lamiae nudaverunt mammam,
lactaverunt catulos suos:
filia populi mei crudelis
quasi struthio in deserto.

(Elegia quarta, 1–3)

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

LAMENTATIO TERTIA TERTII DIEI

Incipit Oratio Jeremiae Prophetae.

Recordare, Domine, quid acciderit nobis;
intuere et respice opprobrium nostrum.

Hereditas nostra versa est ad alienos,
domus nostrae ad extraneos.
Pupilli facti sumus absque patre,
matres nostrae quasi viduae.
Aquam nostram pecunia bibimus;
ligna nostra pretio comparavimus.
Cervicibus nostris minabamur,
lassis non dabatur requies.
Aegypto dedimus manum et Assyriis,
ut saturemur³ pane.

(Elegia quinta, 1–6)

Jerusalem, Jerusalem convertere ad Dominum Deum tuum.